

Υπόθεση T-110/89

Giorgio Pincherle

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

« Υπάλληλος — Ασφαλιστική κάλυψη — Άρθρο 72 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως — Εκτελεστικές διατάξεις — Επιστροφή ιατρικών εξόδων — Ίση μεταχείριση »

Απόφαση του Πρωτοδικείου (τέταρτο τμήμα) της 12ης Ιουλίου 1991 636

Περίληψη της αποφάσεως

- 1. Υπάλληλοι — Κοινωνική ασφάλιση — Ασφάλιση έναντι ασθενείας — Έξοδα ιατρικής περιθαλψείας — Ανώτατα όρια επιστροφής — Επιτρέπονται — Προϋποθέσεις (Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως, άρθρο 72)*
- 2. Υπάλληλοι — Προσφυγή — Προσφυγή με την οποία ζητείται να εκτιμηθεί η νομιμότητα κανονιστικής διατάξεως, ελλείψει βλαπτικής πράξεως — Απαράδεκτη (Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως, άρθρο 91)*
- 3. Υπάλληλοι — Κοινωνική ασφάλιση — Ασφάλιση έναντι ασθενείας — Έξοδα ιατρικής περιθαλψείας — Επιστροφή — Υποχρεώσεις των κοινοτικών οργάνων — Τήρηση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως (Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως, άρθρο 72)*

1. Το άρθρο 72 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως δεν παρέχει στους δικαιούχους του κοινού καθεστώτος ασφαλίσεως έναντι ασθενείας το δικαίωμα να επιτύχουν επιστροφή του 80 ή του 85 % των καταβληθέντων εξόδων, ανάλογα με το είδος των πραγματοποιούμενων παροχών.

Τα ποσοστά αυτά καθορίζουν το ανώτατο όριο των επιστροφών. Δεν συνιστούν κατώτατα ποσοστά και δεν συνεπάγονται για τα κοινοτικά όργανα την υποχρέωση επιστροφής των εξόδων στους ενδιαφερομένους, σε όλες τις περιπτώσεις, εντός των αναφερομένων ποσοστών.

Ο καθορισμός, με τις εκτελεστικές διατάξεις, ανατάτων ορίων επιστροφής των εξόδων, με σκοπό τη διαφύλαξη της οικονομικής ισορροπίας του συστήματος ασφαλίσεως έναντι ασθενείας, δεν συνιστά παράβαση του άρθρου 72 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως εφόσον, καθιερώνοντας αυτά τα ανώτατα όρια, τα κοινοτικά όργανα τηρούν την αρχή της ασφαλιστικής καλύψεως που διαπνέει το άρθρο αυτό.

2. Στο πλαίσιο προσφυγής που ασκήθηκε δυνάμει του άρθρου 91 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, το Πρωτοδικείο είναι αρμόδιο να ελέγχει μόνο τη νομιμότητα μιας πράξεως που προκαλεί βλάβη στον προσφεύγοντα και, ελλείψει ειδικών μέτρων εφαρμογής, δεν μπορεί να αποφανθεί αφηρημένα επί της νομιμότητας διατάξεως γενικού χαρακτήρα.

3. Η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως επιβάλλει στα κοινοτικά όργανα την υποχρέωση να ενεργήσουν προς θεραπεία μιας καταστάσεως ανισότητας που θίγει τους δικαιούχους του κοινού συστήματος ασφαλίσεως έναντι ασθενείας οι οποίοι, σε ορισμένα κράτη μέλη, φέρουν το υψηλότερο κόστος των ιατρικών παροχών.

Πάντως, δεν είναι δυνατό να θεωρείται ότι τα κοινοτικά όργανα υποχρεούνται να προβαίνουν σε άμεση αύξηση των επιστροφών που χορηγούνται στους ενδιαφερομένους υπαλλήλους, πολλώ μάλλον που η οικονομική ισορροπία του συστήματος πρέπει να διαφυλαχθεί. Αντιθέτως, εναπόκειται στα κοινοτικά όργανα να διαβουλευόνται, με όλη την αναγκαία επιμέλεια, με σκοπό την κατάλληλη αναθεώρηση της κανονιστικής ρυθμίσεως για την κάλυψη των κινδύνων ασθενείας, η οποία εξασφαλίζει την τήρηση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 12ης Ιουλίου 1991 *

Στην υπόθεση T-110/89,

Giorgio Pincherle, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος από τον Giuseppe Marchesini, δικηγόρο στο Corte di cassazione (Ιταλία), με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Ernest Arendt, 4, avenue Marie-Thérèse,

προσφεύγων,

υποστηριζόμενος από

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.